

НОВИ БЉЕСКОВИ СТАРОГА СЈАЈА

Поводом књиге БЈЕЛОПОЉСКА ГИМНАЗИЈА 1926-1996,
Бијело Поље 1996.

Кад се ентузијазам и знање споје, успјех је неминован. Можда би овако било најупутније почети причу о вриједном, образовно-васпитном колективу - Гимназији у Бијелом Пољу, коју презентује директор мр МИОМИР ЦВИЈОВИЋ. Да је тако потврђује и недавно објављена седамдесетогодишња хроника.

Одмах ваља напоменути да није у питању публикација која само статистичким показатељима и сувом фактографијом набраја професоре и ђаке у распону од седам деценија, све до оних који сада у овој школи раде или уче. Ријеч је, дакле, о шире обухватној споменици, интересантној и за читаоца ван тих оквира, па и ван Бијелог Поља.

Десеточлани редакциони одбор (са предсједником, иначе предузимљивим просвјетним радником, магистром Цвијовићем, уз залагање марљивог професора Рајка Медојевића и уредништвом проф. др Јована Р. Бојовића) успио је да (на опште задовољство и њих и читалаца) оконча овај обимни подухват. Урађено је то далеко савршеније него што се практикује. Дакле, приређивачу је био циљ да, приказивањем историјата школе, направи осврт и на, иначе богату, културну прошлост Бијелог Поља и тако укаже да се континуитет и није прекидао.

Формирањем ове установе (не тако давне 1926. године) ова варош је закорачила у савремено доба. То потврђују и ријечи уводничара *Споменнице*, директора Цвијовића, који с правом и поносом наглашава да "на мањем простору није било више манастира и цркава", те да је ту написано и чувено Мирослављево јеванђеље, као и низ других значајних дјела.

И не само да је Бијело Поље било укрсничко духовно средиште већ и повремено сједиште митрополија (прво лимске а онда хумске), обављајући разне административно-територијалне функције током бурне прошлости. Према томе, ово насеље (лоцирано у питомој Лимској долини) имало је вјековима велики значај.

Да су даровити Бјелопољци заиста чувари своје богате историје говоре и монографски текстови у књижи: "О прошлости Бијелог Поља", "Мирославово јеванђеље", "Сликарска породица Лазовића", "Преписивачке и монашке школе", "Прва српска основна школа", "Турске школе у Бијелом Пољу", "Рад школе у Краљевини СХС". Након четрдесетак фактографских садржајних страница прелази се на тематски дио тј. оснивање Гимназије.

Ту је, такође документовано, приказана административна процедура око њеног устројства, уз упорност становништва да се до таквог циља дође. Затим се нижу поглавља везана за фазе и збивања кроз које је прошла Бјелопољска гимназија. У том смислу направљена је подјела на период до почетка Другог свјетског рата на овим просторима, потом током рата (1941-1945), и од завршетка рата (1945) до коначног оснивања Више реалке почетком школске 1954/55. године.

За сваку школску годину направљен је текстуални а онда статистички (поименични) приказ. У даљем слиједу су основни биографски подаци наставног особља а иза тога шире биографије седамнаесторице директора (углавном са фотографијама), међу којима и садашњег магистра Цвијовића.

Међутим, ту није крај. Иза свега, као литерарна посласаница, слиједи избор књижевних прилога ученика и професора ове установе. Другим ријечима, то је мали антологијски приказ ствараоца који су ширили (или стичали) духовне хоризонте у овој школи.

Ограниченост простора не дозвољава шири осврт на овај дио књиџе којему је уступљено око 130 од укупних 550 страница. Уосталом, то и није циљ аутора ових редака. Тиме се задржава знатижеља читалаца који ће бити, додатно, пријатно изненађени и употпунити своје (никад засићено) духовно интересовање.

Да је књиџа (и самом најавом) већ изазвала пажњу Бјелопољаца показало је и њено представљање (почетком септембра) кад је присуствовао изузетно велики број бивших полазника и предавача међу којима и ученица од прије пуних 70 година. Дама у деветој деценији.

Дакле, узорни колектив директора мр. МИОМИРА ЦВИЈОВИЋА, идући узлазном линијом, наставља новим духовним бљесковима уз пламен старога сјаја.

Др Чедомир Лучић